

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/212/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914210567
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914210567.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci žalobkyne: X. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., H.. F.D. Č.. XXX proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova č. 25, IČO 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Kubániho 16, IČO 47 233 516 o zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, Ul. Vojtecha Tvrdeho 793/21 sp. zn. RK - PC - 896/14 - EK zo dňa 27.06.2014.

Žalobkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Rimavská Sobota súdny poplatok vo výške 331,50 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 31.07.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom v Žiline, Ul. Vojtecha Tvrdeho 793/21, sp.zn. E. - P. - XXX/XX - W. zo dňa 27.06.2014 a uznesením odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Samotnú žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.05.2013 uzatvorila so žalovaným - spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 930,-eur, ktorý sa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 49,83 eur. V deň uzavretia úverovej zmluvy uzavrela so žalovaným aj rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej spory medzi účastníkmi konania mal rozhodovať buď stály rozhodcovský súd: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. Bratislava alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., alebo príslušný všeobecný súd, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Dňa 17.07.2014 bol žalobkyni doručený rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. E. - P. - XXX/XX - W. zo dňa 27.06.2014, ktorým bolo žalobkyni uložené uhradiť žalovanému do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 1 723,57 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne zo sumy 649,83 eur od 17.08.2013 do 18.08.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.09.2013 do 26.09.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.10.2013 do 24.11.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.11.2013 do 24.11.2013, zo sumy 49,66 eur od 25.11.2013 do 21.01.2014, zo sumy 37,03 eur od 22.01.2014 do 18.02.2014, zo sumy 1,25 eur od 19.02.2014 do 18.03.2014, zo sumy 49,83 eur od 17.12.2013 do 18.03.2014, zo sumy 15,30 eur od 19.03.2014 do 15.04.2014, zo sumy 49,83 eur od 17.01.2014 do 15.04.2014, zo sumy 29,35 eur od 16.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 49,83 eur od 17.02.2014 do zaplatenia, zo

sumy 49,83 eur od 17.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 1 594,56 eur od 24.03.2014 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 930,-eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobkyňa povinná platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 723,57 eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 321,75 eur. Žalobkyňa namietala, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, najmä európske smernice a rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie na ochranu spotrebiteľa. Taktiež namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013, na základe ktorej si rozhodcovský súd odôvodnil svoju právomoc prejednať a rozhodovať o spore účastníkov konania. Uviedla, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka, že súčasne ide o neurčitý právny úkon, pretože v rozhodcovskej zmluve nie je jasne špecifikovaná zmluva o úvere ako ani spory, na ktoré sa má vzťahovať. Rozhodcovská zmluva nebola ani individuálne vyjednaná, čo vyplýva z jej predtlačenej formy a predstavuje kompaktný vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov pravdepodobne zo zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník tak svojím podpisom mohol len rozhodcovskú zmluvu akceptovať alebo rozhodcovskú zmluvu spolu aj s úverom odmietnuť. Rozhodcovská zmluva síce umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom, avšak len v prípade, ak bude žalobcom spotrebiteľ, čo spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V závere svojho žalobného návrhu žalobkyňa uviedla, že ustanovenia zmluvy o revolvingovom úvere sú svojím obsahom v rozpore s dobrými mravmi a sú absolútne neplatné.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 09.01.2015, v ktorom uviedol, že uzavretá rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa mohla svojim konaním ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva má preto charakter individuálneho ustanovenia v zmysle zákona a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou.

Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov v SR, z ktorých vyplýva záver, že obdobne uzavretú rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku, pretože umožňovala spotrebiteľovi prijať alebo neprijať návrh na jej uzavretie, bola jasne a zrozumiteľne formulovaná, spotrebiteľ jej podpisom vyjadril s ňou súhlas a navyše spotrebiteľ mal možnosť od nej odstúpiť bez uvedenia dôvodu v lehote 14 dní od uzavretia zmluvy. Ďalej poukázal na to, že podľa rozhodcovskej zmluvy riešenie sporov pred rozhodcovským súdom je len alternatívne a teda nevyžaduje od spotrebiteľa, aby sa podriadil výlučne arbitráži. Na záver navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávanie dňa 24.03.2015 sa ustanovila žalobkyňa. Neustanovila sa zástupkyňa žalovaného, ktorá sa faxovým podaním doručeným súdu dňa 24.03.2015 ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, preto potom súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupkyne žalovaného s tým, že prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím žalobkyne, oboznámením sa žalobou podanom na rozhodcovský súd zo dňa 23.04.2014, s rozhodcovským rozsudkom sp.zn. E.-P.-XXX/XX-W. zo dňa 27.06.2014, s doručenkou od tohto rozsudku zo dňa 17.07.2014, so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013, s rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013 kartou klienta - žalobkyne, s oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 16.05.2013, s výzvou na podanie žalobnej odpovede zo dňa 27.06.2014, s vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 09.01.2015.

Na pojednávaní žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe, ako aj na dôvodoch, ktoré v nej uviedla. Žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Žalobkyňa na pojednávaní vypovedala, že úver zobrala pre súkromné potreby svojej dcéry, ktorá bola na materskej dovolenke. K procesu uzavretia zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy uviedla, že pani, ktorá konala za veriteľa jej dala v jednej kope popodpisovať všetky papiere, pričom o nič nebola poučená a myslela si, že podpisuje len pôžičku. V odpovediach na otázky súdu uviedla, že nebola informovaná zo strany veriteľa o tom, že nie je povinná prijať návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, že nebola poučená o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy a že zmluva o úvere vrátane rozhodcovskej zmluvy jej bola doručená poštou asi v priebehu dvoch najneskôr troch týždňov odvtedy, čo podpísala zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/,g/ a j/ a 2 zákona č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní účinného v čase doručenia rozhodcovského rozsudku, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Zb.z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase doručenia rozhodcovského rozsudku, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010Zb.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1/, 2/ písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010Zb.z. o spotrebiteľských úveroch v účinnom znení v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia... .

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010Zb.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Súd vec na základe citovaných zákonných ustanovení právne posúdil takto:

Žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote čo vyplynulo z vykázaného doručenia rozhodcovského rozsudku dňa 17.07.2014 a žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súd dňa 31.07.2014.

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy žalobkyňa konala v rámci predmetu akejkoľvek svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Ak by tomu tak malo byť, mal to preukázať žalovaný ako dodávateľ, čo však neurobil. Preto súd žalobkyňu považoval za spotrebiteľa a žalovaného pri uzatváraní tejto rozhodcovskej zmluvy za dodávateľa. Zmluva je potom zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné na ňu aplikovať ex offio ustanovenia zákonov, ktoré majú za cieľ ochranu spotrebiteľa.

Žalobkyňa dňa 16.05.2013 uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200056268, na základe ktorej bola schválená výška úveru (úverový limit) 930,- eur so splatnosťou po dobu 42 mesiacov s mesačnou splátkou vo výške 49,83 eur. Súčasne s touto zmluvou bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva č. 8200056268 zo dňa 16.05.2013, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace z ustanoveniami zmluvy o revolvingovom

úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov : Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Súd požiadal rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline o oznámenie dátumu doručenia rozhodcovského rozsudku žalobkyni a o predloženie fotokópie doručeny preukazujúcej doručenie rozhodcovského rozsudku žalobkyni.

Rozhodcovský súd zaslal súdu rozhodcovský spis, ktorý obsahoval žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 1 723,57 eur s príslušenstvom, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200056268, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 26.03.2014, kartu klienta, výzvu na podanie

žalobnej odpovede zo dňa 27.06.2014 a rozhodcovský rozsudok zo dňa 27.06.2014 s pripojenou doručenkou preukazujúcou doručenie rozsudku žalobkyni dňa 17.07.2014.

Zo žaloby žalobcu PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. proti žalovanej X. Š. súd zistil, že predmetom bolo plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplynulo, že bola uzatvorená medzi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. ako veriteľom a X. Š., rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom Z., H.. F. Č.. XXX ako dlžníčkou. V zmysle bodu 6 zmluvy bol revolvingový úver schválený do výšky 930,-eur, pričom celková čiastka, ktorú mala dlžníčka vrátiť bola 2 092,86 eur. RPMN za úver bola dohodnutá vo výške 69,82 %, ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 70,01 %, priemerná RPMN za úver bola dohodnutá vo výške 48,52 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola dohodnutá vo výške 490,33 eur, pričom celková čiastka revolvingu, ktorú mala dlžníčka vrátiť predstavovala 1 195,92 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu bola dohodnutá vo výške 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá vo výške 76,21 %. Pri úvere ako aj revolvingu bolo dohnuté splácanie v 42 mesačných splátkach po 49,83 eur. Zmluva bola podpísaná žalobkyňou ako dlžníčkou dňa 12.05.2013a žalovaným ako veriteľom dňa 16.05.2013. K zmluve boli pripojené zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasne so zmluvou o revolvingovom úvere bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX medzi veriteľom PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a dlžníčkou X. Š.. Z obsahu tejto zmluvy vyplynulo, že veriteľ a dlžník sa mali dohodnúť na znení rozhodcovskej zmluvy, kde podľa bodu 5 zmluvy sa mala vzťahovať táto dohoda na akýkoľvek spor, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere s tým, že tieto spory budú riešené cestou príslušného súdu, alebo v rozhodcovskom konaní prostredníctvom stálych rozhodcovských súdov : Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. Bratislava alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o.. Výber rozhodcovského súdu mal spočívať na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z bodu 7 vyplynulo, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14-tich kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. Oznámenie bol povinný dlžník vykonať v písomnej forme. Z bodu 2 uvedenej zmluvy vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Z bodu 3 uvedenej zmluvy vyplýva, že veriteľ pred uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzavretia...

Z karty klienta vyplynulo, že žalobkyni bola vyplatená čiastka vrátane revolvingov vo výške 796,02 eur, pričom splatená bola čiastka 369,29 eur a zostáva doplatiť sumu 1 723,57eur.

V spise sa nachádzal aj pokus o zmier zo dňa 26.03.2014, ku ktorému však nebol pripojený doklad o daní na poštovú prepravu.

Súčasťou spisu bola aj výzva na podanie predžalobnej odpovede zo dňa 27.06.2014. vo výzve bolo oznámené, že proti vydaniu rozhodcovského rozsudku má možnosť podať žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) písomnú žalobnú odpoveď v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Súčasne bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie poplatku vo výške 15,90 eura. Z poučenia vyplynulo, že pokiaľ žalovaná podá žalobnú odpoveď riadne a včas, rozhodcovský rozsudok sa zruší a vykoná sa rozhodcovské konanie. V opačnom prípade sa rozhodcovský rozsudok vydaný v zrýchlenom konaní považuje za riadny rozhodcovský rozsudok.

Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. E.-P.-XXX/XX-W. zo dňa 27.06.2014 právoplatným dňa 02.08.2014 a vykonateľným dňa 06.08.2014 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 1 723,57 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne zo sumy 649,83 eur od 17.08.2013 do 18.08.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.09.2013 do 26.09.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.10.2013 do 24.11.2013, zo sumy 49,83 eur od 17.11.2013 do 24.11.2013, zo sumy 49,66 eur od 25.11.2013 do 21.01.2014, zo sumy 37,03 eur od 22.01.2014 do 18.02.2014, zo sumy 1,25 eur od 19.02.2014 do 18.03.2014, zo sumy 49,83 eur od 17.12.2013 do 18.03.2014, zo sumy 15,30 eur od 19.03.2014 do 15.04.2014, zo sumy 49,83 eur od 17.01.2014 do 15.04.2014, zo sumy 29,35 eur od 16.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 49,83 eur od 17.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 49,83 eur od 17.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 1 594,56 eur od 24.03.2014 do zaplatenia a to až do dňa,

kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 930,-eur , pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobkyňa povinná platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 723,57 eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 321,75 eur.

Súd vo veci vydal uznesenie č. 13C/212/2014-26 zo dňa 05.08.2014, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku stálego rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp.zn. E.-P.-XXX/XX - W. a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2014.

Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako aj jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

V súlade s uvedeným súd skúmal všetky okolnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, pričom základným kritériom posudzovania, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka to, či sú v zmluvách obsiahnuté podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dôležitým kritériom je, či boli neprijateľné zmluvné podmienky individuálne dojednané alebo nie. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté v návrhu zmluvných podmienok s pripojenými všeobecnými obchodnými podmienkami sa nepovažujú podmienky, ktoré pripravil dodávateľ vopred a pri ktorých sa mal síce spotrebiteľ možnosť s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah.

Súd je toho názoru, že sa nejedná o individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy, pretože tak ako to vyplynulo z výpovede žalobkyne táto nebola pri podpise rozhodcovskej zmluvy informovaná o jej náležitostiach, nebola informovaná o možnosti neprijať návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy a nebola ani poučená o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva jej bola daná na podpis pri podpise o zmluvy revolvingovom úvere, bez ďalšieho oboznamovania. Žalobkyňa nevedela posúdiť za daného stavu svoje možnosti ovplyvniť obsah takejto zmluvy, keďže nemala vedomosti čo vôbec rozhodcovská zmluva znamená a aké sú dôsledky jej uzavretia.

Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že rozhodcovská zmluva výslovne neurčuje ako jediný orgán právomoc riešiť spory z úverovej zmluvy rozhodcovský súd, ale dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským orgánom a príslušným všeobecným súdom SR. Je však zrejmé, že takouto formuláciou chcel dodávateľ, ktorý bol samotný tvorca obsahu rozhodcovskej zmluvy, ktorej obsah nemala žalobkyňa - spotrebiteľ možnosť ovplyvniť, zamedziť tomu, aby rozhodcovská zmluva bola považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Len formálne zakotvenie alternatívneho spôsobu riešenia sporov všeobecnými súdmi nepredstavuje aj faktickú - skutočnú možnosť spotrebiteľa vybrať si aj iný spôsob riešenia sporov ako v rozhodcovskom konaní. Totiž v prípade, ak riešenie sporu zo zmluvy iniciuje dodávateľ, čo je podľa názoru súdu pravdepodobne v 99% sporov vzniknutých z obdobných úverových zmlúv a dodávateľ podá návrh na Stálom rozhodcovskom súde, spotrebiteľ už nemá nijakú možnosť tento proces zvrátiť a žiadať, aby spor zo zmluvy neriešil tento orgán, ale všeobecný súd. Fakticky sa tak dostane do takého istého postavenia, ako keby v rozhodcovskej doložke bolo dohodnuté výlučne len riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pritom netreba opomenúť, čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, že dodávateľ si všetky návrhy proti dlžníkom z úverových zmlúv uplatňuje len na Stálom rozhodcovskom súde. Súd uvádza, že napriek tomu, že v rozhodcovskej zmluve bol uvedený alternatívny spôsob riešenia sporov, spotrebiteľ by mal byť riadne upozornený na obsah a význam takejto rozhodcovskej zmluvy, čo pre neho takáto zmluva znamená, aby ho znenie zmluvy a v nej zahrnutý alternatívny spôsob nemohli uviesť do omylu. Z výpovede žalobkyne je zrejmé, že znenie rozhodcovskej zmluvy nebolo oboznamované, uvedená zmluva jej bola daná len na podpísanie. Pokiaľ bol v rozhodcovskej zmluve upravený alternatívny spôsob riešenia sporov s možnosťou obrátiť sa na rozhodcovský súd alebo na všeobecný súd, ide podľa názoru súdu ako uviedol aj vyššie čisto o formálne upravený mechanizmus riešenia sporov, podľa ktorého sa môže dlžník len formálne obrátiť na všeobecný súd a to z toho dôvodu, že pokiaľ veriteľ (žalovaný) uplatní svoje práva na rozhodcovskom súde je dlžník (žalobkyňa) povinný podriať sa rozhodcovskému súdu bez možnosti požiadať o ochranu všeobecný súd, čo sťažuje prístup dlžníka ako spotrebiteľa k spravodlivosti a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa. Takúto rozhodcovskú zmluvu, ktorá mala založiť právomoc Stálego rozhodcovského súdu na riešenie sporov z úverovej zmluvy,

preto súd považoval za neprijateľnú podmienku a tým neplatnú. Podľa názoru súdu navyše prejavom neprijateľnosti je aj tzv. geografická neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98, C-244/98) prejavujúca sa v tom, že sídlo rozhodcovského súdu je od bydliska žalobkyne - spotrebiteľa neprimerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu spotrebiteľa podľa § 87 písm. f/ O.s.p..

V prípade, ak niektorý z účastníkov oprávnené popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní. Porušenie hmotnoprávnych predpisov súd skúma najmä pri sporoch, ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ v prípade žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedenom v § 40 ods. 1 písm.j/ citovaného zákona. V takomto prípade sa súd pri rozhodovaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí zaoberať aj otázkou, či pri rozhodovaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä posúdiť, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu § 53 Občianskeho zákonníka v súvislosti s dojednaním neprijateľných zmluvných podmienok.

Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, pričom žalobkyňa obsah zmluvy nemohla nijakým podstatným spôsobom ovplyvniť a ani neovplyvnila. Je nesporné, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere a rozhodcovská zmluva sú spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko veriteľ konal v rámci predmetu svojho podnikania a dlžník uzavrel zmluvu ako fyzická osoba nevykonávajúca podnikanie. Na spotrebiteľské vzťahy, o ktorých ide v prípade vzťahu medzi účastníkmi konania sa aplikujú spotrebiteľské právne normy, pričom ich znenie je všeobecne známe a veriteľ ako dodávateľ, ktorý v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov podniká a má teda na rozdiel od spotrebiteľa vyššiu úroveň informovanosti, by mal uzatvárať také zmluvy, aby podmienky v nich boli v súlade s ustanoveniami spotrebiteľského práva a nie v rozpore s ním. Nemal by sa snažiť obchádzať ich cez rôzne zmluvné dojednania upravené v rámci ťažko čitateľných a neprehľadných podmienok zahrnutých v zmluvných dojednaniach, ktorým spotrebiteľ nemá možnosť porozumieť a ani ich nejako ovplyvniť a ktorými sa v konečnom dôsledku spotrebiteľ vzdáva svojich práv, alebo si inak zhoršuje svoje postavenie, čo spotrebiteľské právo vylučuje. Nároky, ktoré vychádzajú z neprijateľných podmienok, obchádzajú právne normy spotrebiteľského práva, nemožno ich ani vymáhať, nakoľko výkon takýchto práv by bol v rozpore s dobrými mravmi.

Smernica Rady (Európskej únie č. 93/13 EHS z 05.04.1993) považuje riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní za ustanovenie neprimerané, pričom neprimeranosť je tu treba chápať tak, že podnikateľ ako druhá zmluvná strana spotrebiteľskej zmluvy nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie, ktoré je dané najmä tým, že spotrebiteľ nie je schopný presadiť zmeny formulárových zmluvných podmienok a v prípade úverových zmlúv spotrebiteľ často koná pod tlakom finančnej tiesne, čím veriteľ získava neprimerané výhody. Za takúto neprimeranú výhodu súd považuje aj riešenie sporov cestou rozhodcovských súdov, s ktorými žalovaný dlhodobo spolupracuje, pričom v takomto konaní nie je potrebné nariaďovať pojednávania a spory sú tým prenášané zo sústavy nezávislých súdov k rozhodcovi.

Tak ako už súd uviedol, rozhodcovská zmluva znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom, ak podá žalobu dodávateľ, čo je drvivá väčšina sporov zo spotrebiteľských záväzkových vzťahov.

Pokiaľ ide o samotnú úverovú zmluvu, vzhľadom na formu a spôsob akým sú úverové zmluvné dojednania žalovaného písané je súd toho názoru, že spotrebiteľ nemal možnosť si ich riadne prečítať a dôsledne sa s nimi oboznámiť a teda pochopiť ich význam a následky. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje aj ďalšie neprimerané podmienky, t.j. dojednanie o zmluvných sankciách o zmluvných pokutách, ktoré neboli dohodnuté individuálne v úverovej zmluve, ale sú súčasťou len zmluvných dojednaní, ktoré sú na predtlačenej tlačive, sú všeobecne koncipované pre veľký okruh dlžníkov - spotrebiteľov, pričom je zrejmé, že sa s nimi nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť ani zmeniť ich obsah. Takéto dojednané zmluvné pokuty sú pre bežného spotrebiteľa len ťažko zistiteľné, keďže nevyplývajú priamo zo zmluvy, ale sú obsiahnuté v ťažko prehľadných a čitateľných zmluvných dojednaniach, s ktorými sa pri podpise zmluvy spotrebiteľ nemá možnosť dôsledne oboznámiť. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že rozhodcovský súd ignoroval predpisy určené na ochranu

práv spotrebiteľa napriek tomu, že v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že skúmal úverovú zmluvu z pohľadu zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko samotná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o revolvingovom úvere č. 8200056268 zo dňa 16.05.2013 žalovaný neuviedol povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí byť vymedzená dátumovo ako ani povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje len celkovú výšku splátky, počet splátok a termín prvej splátky bez toho, aby celková výška splátky bola členená, tak ako to určuje zákon. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere sa potom takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napriek uvedeným skutočnostiam bola žalobkyňa rozhodcovským rozsudkom zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 1 723,57 eur vrátane úrokov z úveru spolu so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania.

Súd poukazujúc na všetky uvedené dôvody rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. E.-P.-XXX/XX-W. zo dňa 27.06.2014. Rozhodol tak podľa § 40 ods. 1 písm. c/, g/, j/ z dôvodu, že žalobkyňa ako účastník rozhodcovského konania poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, keď súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy a taktiež z dôvodu zistenia, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom samotné rozhodcovské konanie vychádza zo zmluvnej podmienky, ktorá je neprijateľná a tým neplatná v dôsledku čoho možno konštatovať, že rozhodcovský súd nemal právomoc spor zo zmluvy o revolvingovom úvere prejednať a rozhodnúť, keďže právomoc na neho nebola delegovaná platnou rozhodcovskou zmluvou.

K obrane žalovaného súd uvádza, že rozhodcovskú zmluvu nepovažoval za individuálne vyjednanú zo strany žalobkyne ako spotrebiteľa, pretože táto sa z vlastnej iniciatívy nedomáhala uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva jej bola len podsunutá zo strany veriteľa ako dodávateľa spotrebiteľského úveru - žalovaného pri procese uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá jediná bola predmetom skutočného záujmu žalobkyne vstúpiť do záväzkového vzťahu, preto potom súd v kontexte už s ostatnými uvedenými dôvodmi vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku a tým neplatnú. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mohla nepristúpiť k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy súd uvádza, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobkyňa o tejto možnosti nebola informovaná, hoci veriteľovi táto povinnosť z rozhodcovskej zmluvy vyplývala. Ďalej pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mala možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť súd uvádza, že má pochybnosť o tom, či nešlo len o formálnu a nie reálnu možnosť, pretože z bodu 7 rozhodcovskej zmluvy jednoznačne nevyplýva, kedy a v akej lehote bude rozhodcovská zmluva po jej podpísaní aj veriteľom (keďže dátumy jej podpísania veriteľom a dlžníkom sú rôzne) zaslaná na adresu bydliska dlžníka - spotrebiteľa, aby bola zachovaná lehota 14 dní na odstúpenie počítaná od uzavretia zmluvy. Reálne sa môže stať, že rozhodcovská zmluva bude zaslaná dlžníkovi - spotrebiteľovi až po uplynutí lehoty na odstúpenie, čím dôjde k znemožneniu využiť toto zmluvné právo dlžníka, pričom v danom spore nebolo zo strany žalovaného preukázané kedy došlo k doručeniu rozhodcovskej zmluvy po jej podpísaní veriteľom na adresu bydliska dlžníčky, teda kedy sa už riadne uzavretá rozhodcovská zmluva dostala do dispozičnej sféry žalobkyne a tejto začala plynúť lehota na prípadné odstúpenie od nej. V tomto smere mal dôkazné bremeno žalovaný (súd poukazuje na ust. § 54 Občianskeho zákonníka) ako dodávateľ spotrebiteľského úveru, ktorého ťažilo preukázanie jeho tvrdenia, že žalobkyňa mala reálnu možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Žalobkyňa uviedla, že zmluva o úvere a rozhodcovská zmluva jej boli doručené poštou v lehote asi dvoch maximálne troch týždňov od jej podpisu zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy, čo by eventuálne mohlo byť aj po uplynutí lehoty na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu zakotvenej v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd žalobkyňi, ktorá bola v konaní plne úspešná nepriznal náhradu trov konania, pretože na pojednávaní dňa 24.03.2015 uviedla, že si v konaní žiadne trovy neuplatňuje.

Žalovaného súd podľa § 1 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh v sume 331,50 eur, nakoľko žalobkyňa bola v tomto konaní oslobodená od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. za/ Zák.č. 71/1992 Zb.) a bola v konaní úspešná.

Súd poukazujúc na všetky uvedené dôvody rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. E.-P.-XXX/XX-W. zo dňa 27.06.2014. Rozhodol tak podľa § 40 ods. 1 písm. c/, g/, j/ z dôvodu, že žalobkyňa ako účastník rozhodcovského konania poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, keď súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy a taktiež z dôvodu zistenia, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom samotné rozhodcovské konanie vychádza zo zmluvnej podmienky, ktorá je neprijateľná a tým neplatná v dôsledku čoho možno konštatovať, že rozhodcovský súd nemal právomoc spor zo zmluvy o revolvingovom úvere prejednať a rozhodnúť, keďže právomoc na neho nebola delegovaná platnou rozhodcovskou zmluvou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Sobote v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.